

Aleksandro Stulginskio universitetas
Lietuvos Respublikos Aplinkos ministerija
Augalų genų bankas
Vilniaus universiteto botanikos sodas

Simas Gliožeris, Stasė Dapkūnienė

**DVISPALVIŲ KALADŽIŲ (*CALADIUM BICOLOR* (AITON) VENT.) VEISLIŲ
MORFOLOGINIŲ IR DEKORATYVIŲJŲ SAVYBIŲ APRAŠAS**

Akademija, 2016

UDK 582
G1-106

Recenzentai:

Aleksandro Stulginskio universiteto doc. dr. Laimutė Štuopytė,
Aleksandro Stulginskio universiteto doc. dr. Aurimas Krasauskas

Dizainas ir maketas Raimondo Baltrėno

ISBN 978-609-8126-43-3

Turinys

Įvadas	4
Kaladžių genties charakteristika	4
Kaladžių selekcija Lietuvoje ir pasaulyje	6
Kaladžių kolekcijos įveisimas ir priežiūra	6
Apibūdinimas	8
Augalų aprašai	8
1. Vegetatyvinė augalo dalis	9
2. Generatyvinė augalo dalis	21
3. Pastabos	26
Literatūros sąrašas	28
Priedas	30

Įvadas

Kaladžiai – svarbūs dekoratyvūs aroninių šeimos lapiniai augalai, dažniausiai auginami vazonuose, tačiau tinkamose klimatinėse sąlygose puikiai tinka ir apželdinimui. Dekoratyvinės kaladžių savybės daugiausiai priklauso nuo lapų charakteristikos. Komercinės kaladžių veislės labai įvairuoja lapų forma bei spalvinėmis savybėmis, kurios labai retai aptinkamos tarp kitų kultivuojamų augalų. Kaip ir daugelio kitų aroninių šeimos augalų kaladžių žiedadulkės yra labai trumpai gyvybingos, tai trukdo vykdyti tikslingus kryžminimus, todėl nemažas būrys mokslininkų iš Kinijos, Indijos, Japonijos, Tailando, Lietuvos ir kitų šalių tiria audinių kultūros, protoplastų kultūros metodų bei genetinės transformacijos metodų panaudojimo galimybes šių augalų savybių gerinimui, kasmet gausėja įvairių kaladžių veislių. Kaladžiai Lietuvoje, kaip ir kitose ES šalyse, yra menkai žinomi. Beveik nėra (nebeliko) Europoje sukurtų veislių, todėl Aleksandro Stulginskio universiteto mokslininkų tikslas kurti naujas, labiau prisitaikiusias klimatinėms sąlygoms jų veisles ir gausinti nacionalinius augalų genetinius išteklius.

Apibūdinimo aprašai (*Characterization descriptors*) – vienas iš augalų genetinių išteklių dokumentų, padedančių lengvai ir greitai atskirti skirtingus augalų fenotipus. Juose nurodomi požymiai, kurie lengvai matomi plika akimi ir vienodai pasireiškia įvairiomis aplinkos sąlygomis. Pildant aprašus, rekomenduojama prisilaikyti tam tikrų reikalavimų. Jie smulkiai buvo aptarti 2012-2014 metais išleistuose raktažolių, vilkdalgių, bijūnų, raganių, tulpių, skiauteručių, jurginų ir begonijų morfologinių ir dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašuose (Dapkūnienė, 2013; Dapkūnienė, 2013; Dapkūnienė, 2014; Dapkūnienė, 2015; Dapkūnienė, Varkulevičienė, 2012; Dapkūnienė, Gliožeris, 2015; Dapkūnienė, Gliožeris, 2015). Aprašų dvispalvių kaladžių morfologinių – dekoratyvių savybių vertinimui lietuvių kalba nėra. Pristatomas „Dvispalvių kaladžių (*Caladium bicolor* (Aiton) Vent.) veislių morfologinių ir dekoratyviųjų savybių aprašas“ paruoštas, atsižvelgiant į UPOV rekomendacijas ir BI reikalavimus. Tikimės, kad jis padės aprašyti lietuviškų kaladžių veisles.

Kaladžių genties charakteristika

Kaladžiai (*Caladium* (Aiton) Vent.) priklauso aroninių (*Araceae* Juss.) šeimai, kurioje apie 110 genčių ir apie 1800 rūšių, paplitusių atogrąžuose ir paatogrąžuose, augančių drėgnoje aplinkoje, pelkėse, rečiau – vandeninių augalų. Daugumai rūšių būdingi gumbai. Lapai vegetacijos metu dažnai besikeičiančios formos, pražanginiai, įvairaus dydžio ir sandaros. Entomofiliniai, kryžmadulkiai (galima ir savidulka) augalai. Žiedai neryškūs, vienalyčiai arba dvilyčiai, burbuolėse. Kuokeliai palaidi arba suaugtiniai – susitelkę į sinandrijus. Mezginė viršutinė, 1-3-lizdė. Kiekviename lizde būna vienas arba daug sėklapradžių. Vaisius – vienasėklė arba daugiasėklė dažniausiai ryškios spalvos uoga. Burbuolėje aiškiai matomos kelios žiedų zonos – apačioje išsidėstę moteriški, viršutinėje dalyje – vyriški, tarp šių žiedų labai dažnai yra sterilių žiedų arba jie redukuoti (Bown, 1998; Gliožeris, 2001). Šeima skirstoma į 7 pošeimius.

Gausiausia dekoratyvių augalų yra filodendrinų ir kolokazijinių pošeimyje. Filodendrinų (*Philodendroideae*) pošeimui priklauso – *Philodendron*, *Homalomena*, *Schismatoglottis*, *Anubias*, *Dieffenbachia*, *Zantedeschia* ir kt. (Nicolson, 1982). Iš kolokazijinių (*Colocasioideae*) pošeimiui priklausančių augalų svarbiausi yra *Colocasia*, *Remusatia*, ***Caladium***, *Xanthosoma*, *Alocasia*, *Syngonium*, *Ariopsis* ir kt. (Bogner, 1978). Monsterinių (*Monsteroideae*) pošeimyje dekoratyvūs tik kelių genčių augalai – *Spathiphyllum*, *Scindapsus*, *Monstera* (Bown, 1998).

Kolokazijinių pošeimyje yra apie 15 genčių ir apie 150 rūšių stambių žolinių, išauginančių požeminius gumbus arba šakniastiebius, augalų (Грудзинская, 1982). Jame gausu maistinių augalų rūšių, ypač reikšmingų atogrąžų ir paatogrąžių šalių gyventojams. Kaladžių (*Caladium*) gentis yra artima *Colocasia* genčiai, skiriasi tik žiedų sandara. Botaninis augalų pavadinimas, manoma, yra kilęs iš malajų kalbos, jie taip vadino augalą su tinkamais maistui gumbais (Apel, 1977). Amerikos tropikuose auga apie 16 kaladžių rūšių bei apie 30 porūšių šių augalų (Pareys, 1960). Jie aptinkami upių ir vandenviečių pakrantėse bei kitose, laikinai užtvindomose, vietose. Lapai įvairaus dydžio ir formos, daugiau ar mažiau išmarginti arba vienasplaviai bei įvairiaspalviai (1, 2 pav.). Kaip dekoratyvūs augalai auginamos kelios rūšys. Mažasis kaladis (*C. humboldtii* Schott, sin. *C. argyrites*

1 pav. Lindeno kaladis (*Caladium lindenii* (André) Madison)

2 pav. Smaragdinis kaladis (*Caladium smaragdinum* K.Koch & C.D.Bouché)

Lem., 3 pav.) – iš Brazilijos introdukuotas 1855 metais ir 1857 m. Paryžiuje pradėtas auginti kaip dekoratyvus augalas (Lecoufle, 1982). Šios rūšies augalai užauga 18-25 cm aukščio, išaugina gausiai tamsiai žalių strėliškai kiaušiniškų lapų. Žinomas vienas porūšis su baltai dėmėtai lapais ir tik viena veislė – Marcel, sukurta audinių kultūros metodu (Lecoufle, 1982). Margasis kaladis (*C. schomburgkii* Schott, 4 pav.) paplitęs Brazilijoje. Dėmėtojo kaladžio (*C. picturatum* K. Koch et C.D. Bouche) lapalakštis lancetiškai strėliškas (5 pav.). Dvispalvis kaladis (*C. bicolor* (Aiton) Vent., 6 pav.) gausiai auga tropiniuose Brazilijos miškuose, taip pat Mažųjų Antilų salose. Išaugina 8-12 cm ilgio mėlynai žalius lapus, išmargintus baltomis ir raudonomis dėmėmis. Ši rūšis į Europą introdukuota 1773 m. (Bailey, 1975). Labai reikšminga botanikams ir selekcininkams. Masiškai auginami hibridinės kilmės puošnieji kaladžiai (*C. x hortulanum* Birdsey). Šiai rūšiai priskiriami hibridai, gauti kryžminant įvairias savaimines rūšis bei porūšius. Lapai strėliški, širdiški, įvairaus dydžio bei formos, įvairiausių spalvinių derinių. Puošnieji kaladžiai pagal lapalakščio formą yra skirstomi į 3 grupes: plačialapius, siauralapius ir gofruotus. Gausiausiai auginama plačialapių, kilusių iš *C. bicolor* ir *C. picturatum*, tuo tarpu siauralapės, gautos kryžminant *C. schomburgkii* ir kitas rūšis, yra retesnės (Everett, 1981).

3 pav. Mažasis kaladis (*Caladium humboldtii* (Raf.) Schott)

4 pav. Margasis kaladis (*Caladium schomburgkii* Schott)

5 pav. Dėmėtasis kaladis *Caladium picturatum* K.Koch & C.D.Bouché

6 pav. Dvispalvis kaladis (*Caladium bicolor* (Aiton) Vent.)

Kaladžių selekcija Lietuvoje ir pasaulyje

Dėka JAV lietuvių grafiko Vytauto O.Virkau pirmoji įvairių amerikiečių selekcininkų sukurtų veislių kolekcija Lietuvos žemės ūkio akademijos Botanikos katedrą pasiekė 1980 metais. 1980 metų vasarą atlikti ir pirmieji tarpveisliniai kryžminimai, pasėtos pirmosios hibridinės lietuviškos sėklos. 1980-1983 metais LŽŪA Botanikos katedroje augintos veislės: Red Flash, John Peed, White Christmas, Rose Bud, White Queen, Kathleen, Irene Dank, Pink Beauty, Candidum, Red Flash, Postman Joyener. Paskesniais metais kolekciją papildė dar keliolika naujų veislių. Užsienio kaladžių veislių propagavimui ir vėliau, S.Gliožerio sukurtų lietuviškų veislių plitimui tiek Lietuvoje, tiek pasaulyje visokeriopą paramą teikė LŽŪA mokomojo gamybinio šiltnaminių daržovių kombinato direktorius dr. A. Šležas. 1988 metais TSRS liaudies ūkio pasiekimų parodos Gėlininkystės paviljone buvo demonstruotos ir ekspertų komisijos įvertintos LŽŪA Botanikos katedroje sukurtos kaladžių veislės (7 pav.). Vienintelis iš Sovietų mokslininkų S.Gliožeris už pasiekimus gėlių selekcijos srityje yra pelnęs LŪPP (Liaudies ūkio pasiekimų parodos) diplomą ir sidabro medalį.

Bibliografiniai šaltiniai nurodo įvairių kaladžių veislių skaičių – 2500-3000, tačiau kaip reikšmingos pastaruoju metu auginamos tik 100 (Wilkins, 1985), iš jų 20 veislių yra masiškai dauginamos (Gliožeris, 1990). Populiariausia veislė *Candidum* (Taloumis, 1972) – išaugina žaliomis gyslomis baltos spalvos lapalakščius. Šios veislės ankščiau buvo auginama apie 40 proc. visų veislių (Bell et al., 1998).

JAV kaladžiai gausiau pradėti auginti 1910 metais. Jų auginimo pradininkas dr. H. Nehrling (1853 - 1929) augino apie 200 veislių, daugelio jų buvo ir autorius. Kaip reikšmingi augalai, masiškai daugiausia auginami Floridos valstijoje, kur kasmet išauginama per 30 milijonų įvairių veislių sodmenų. JAV kaladžių selekciniai darbai sparčiai buvo vykdomi beveik 30 metų, vėliau, 1950 metais jie nutraukti ir 1976 metais vėl atnaujinti, remiantis ne tik įprastu veislių kryžminimu, bet ir naujausiais moksliniais laimėjimais (biotechnologija). Prieš dešimtį metų pasirodė pirmosios pramoninės kaladžių veislės, sukurtos biotechnologiniais metodais. Tai – Florida Roselight (1980), Florida Sunrise (1990), Florida Calypso (1998), Florida Irish Lace (2000). Pastaruoju metu šioje valstijoje auginama apie 607 ha kaladžių. Geriausiai jų auginimui tinka derlingos žemės netoli Istokpoga ežero. Šiuo metu kaladžių selekcija pasaulyje vykdoma keliose gėlininkystės firmose, pirmąją JAV ir Tailando gėlininkai, sparčiai veislės kuriamos ir ASU.

Kaladžių kolekcijos įveisimas ir priežiūra

Kaladžiai dauginami vegetatyviškai ir sėklomis. Savaimines rūšis bei jų formas galima dauginti ir sėklomis. Veisliniai kaladžiai dauginami tik vegetatyviškai, nes dauginant sėklomis neišlaiko veislės savybių. Sėjinukai paprastai būna net nepanašūs į motininį augalą, iš kurio sėklų jie išaugo, daugumos jų dekoratyvinės savybės menkesnės, jie primena laukinukus. Sėklos daigiausios tik ką surinktos. Pasėtų iš karto arba palaikytų tik keletą dienų sėklų daigumas būna apie 100 %. Sėklos sėjamos į neaukštas dėžutes ar kitokius žemus indus, pripildytus nurūgštintų durpių. Pasėjus, substratas sudrėkinamas ir uždengiamas plėvele. Taip sudaromos optimaliausios sąlygos sėkloms dygti. Jas daiginant, būtina palaikyti ne žemesnę kaip 25°C temperatūrą. Kokybiškos ir neseniai surinktos sėklos pradeda dygti po 5 dienų. Išaugus vienam tikram lapeliui daigai pikuoja į gilesnes dėžutes arba į stelažą šiltnamyje, kur jie nepersodinti auginami iki vegetacijos pabaigos. Vegetacijos periodą patartina kiek įmanoma prailginti, tada išauga kokybiškesni gumbeliai, kai kurių augalų lapai jau pradeda spalvintis būsimam hibridui būdinga spalva. 3-5 metų kaladžių gumbai išaugina 1-3, kartais ir daugiau naujų individų. Pavasarį arba per vegetaciją juos galima atskirti. Tačiau šis dauginimo būdas nėra efektyvus. Sparčiau augalus, ypač naujų veislių, galima padauginti gumbus pjaustant. Taip dažniausiai dauginama pavasarį, praėjus ramybės periodui. Sveiki, fungicidais apdoroti gumbeliai sudedami į dėžutes su drėgnomis durpėmis, uždengiami taip pat drėgnų durpių ar samanų sluoksniu ir 5-10 dienų palaikomi šiltoje patalpoje (24-26°C). Pradėjus brinkti pumpurams, drėgmės kiekis mažinamas, kad ne taip greitai augtų šaknys. Po kelių dienų paruošti gumbeliai pjaustomi peiliu (kaip bulvių gumbai) į keletą ar keliolika dalių taip, kad kiekvienas gumbo gabalėlis turėtų didesnę ar

Vytautas Virkau

Žalgiris

Irena Virkau

ASU Studentas

Green Ice

Erikas Purvinas

7 pav. ASU sukurtos kaladžių veislės

mažesnę išbrinkusį pumpurą. Pjūvio vietas būtina apibarstyti medžio anglimi arba medžio anglies ir sieros mišiniu ir keletą valandų padžiovinti. Šitaip paruošti gumbų gabalėliai sodinami į nedidelius vazonėlius, nes mažesniame geriau įsišaknija. Kai iš vazonėlio dugne esančios ertmės pradeda liesti šaknys, augalai persodinami į didesnius vazonėlius. Per vegetaciją augalai persodinami 3-4 kartus. Dauginti reikia tik sveikus, bakterinėmis, grybinėmis bei virusinėmis ligomis neužkrėstus augalus. Per vasarą, palankiomis sąlygomis, iš kiekvieno gumbo gabalėlio susiformuoja nauji įvairaus dydžio gumbeliai. Spalio ar lapkričio mėn. augalai iškasami, apdžiovinami, nuvalomi ir per žiemą laikomi 18-20 °C temperatūros patalpoje. Kaladžiams būtinas 2-3 mėnesių ramybės periodas. Kaip ir kitus pakitusiais stiebais augalus, kaladžius greitai galima padauginti ir kitais būdais: gumbus sodinant apatine dalimi aukštyn, šonu, pašalinus centrinį pumpurą. Pats ekonomiškiausias ir greičiausias kaladžių dauginimo būdas – meristeminis. Tačiau, dauguma veislių, priklausomai nuo naudojamo eksplanto kilmės išaugina nevienodus palikuonius. Dauginant šiuo būdu, iš vieno augimo kūgelio

per metus galima gauti tūkstančius naujų individų, ir svarbiausia, neužkrėstų jokiais ligomis. Ši dauginimo technologija buvo paruošta LŽŪA Botanikos katedroje.

Kaladžiams labiausiai tinka įvairūs žemių mišiniai, kurių pagrindinė sudedamoji dalis yra durpės. Kaladžius galima auginti ir vien tik durpėse, bet prieš tai durpes reikia nurūgštinti ir patręšti. Daugelio veislių kaladžiai gerai auga žemių mišinyje, sudarytame iš 5 dalių durpių, 3 dalių smėlio ir 1 dalies perlito arba 5 dalių durpių ir 1 dalies smėlio. Neblogai tinka ir mišinys, sudarytas iš 10 dalių durpių ir 1 dalies perlito. Tokiuose substratuose sudaromos optimalios vandens ir oro režimo sąlygos, lengvai galima kontroliuoti žemių mišinio rūgštingumą ir maisto medžiagų kiekį. Į vieną m³ substrato, kurio didžiausią dalį sudaro durpės (tinkamiausios - aukštutinio tipo, iš dalies tinka susiskaidžiusios), būtina įterpti 5-6 kg kreidos. Į nurūgštintas durpes po savaitės įterpiama mineralinių trąšų: 300-900 g azoto, 200-400 g fosforo, 400-500 g kalio, 50 g magnio veikliosios medžiagos. Makrotrąšos gerai permaišomos, o po kelių dienų žemių mišinys palaistomas mikroelementų tirpalu: m³ vandens ištirpinama 80 g geležies sulfato, 20 g vario sulfato, 4 g cinko sulfato, 8 g boro rūgšties, 8 g amonio molibdato, 4 g mangano sulfato. Paruošto substrato pH pakoreguojamas iki 5,5-6,0.

Skirtingos kaladžių veislės į maisto medžiagų kiekį substrate reaguoja nevienodai. Į tai reikia atkreipti dėmesį, nes nuo tinkamo maisto medžiagų kiekio priklauso ne tik augalų augimas ir vystymasis, bet ir jų dekoratyvumas. Dauguma baltalapių veislių ypač jautrios azoto pertekliui. Dekoratyviausios jos būna substrate su minimaliu azoto kiekiu, o kai jo pernelyg daug, lapalakštis pažaliuoja, lapai netenka prekinės išvaizdos ir dekoratyvumo. Smulkūs gumbeliai ir sėjinukai auginami substrate su minimaliu maisto medžiagų kiekiu.

Per žiemą kaladžiai laikomi tame pačiame vazone, kur ir augę, arba, turint jų daugiau, sudedami į dėžutes su sausomis durpėmis. Kartą per mėnesį reikia patikrinti gumbelių būklę. Žiemą ypač rūpestingai reikia prižiūrėti smulkius gumbelius, kurie dažniausiai dar silpnai tepasiruošę žiemojimui ir sunyksta. Kovo ar balandžio mėn. (galima ir anksčiau) gumbeliai ruošiami auginimui, pašalinamos senos šaknys ir sudedami į dėžutes ar vazonus, pripildytus drėgno smėlio ar durpių. Šiltai ir drėgnai laikomi jie išbrinksta, atmirksta gumbelių pagrindai, pradeda augti pumpurai. Po savaitės gumbeliai apžiūrėti, pašalinami apmirę pagrindų audiniai ir, priklausomai nuo pagrindinių pumpurų kiekio, padalijama į keletą dalių. Pjūvio vietas reikia apibarstyti medžio anglies pudra ir šiek tiek padžiointi. Vėliau gumbeliai sodinami į smėlinės ar durpinės žemės mišinį, saikingai laistomi. Atsižvelgiant į veislės savybes bei gumbelių dydį, sodinami į 7-9 (15) cm skersmens vazonėlius. Gumbeliai iš pradžių auginami mažuose vazonuose ir tik vasaros pradžioje, nenubarstant žemių, persodinami į didesnius. Tuo metu reikėtų persodinti ir stambesnius augalus, išaugusius iš senų nedalintų gumbų, į velėnines, lapines, durpinės žemės ir smėlio (4:1:1:1) mišinį. Kaladžiai gerai auga, kai į žemių mišinį pridedama sauso karvių mėšlo. Drenažas turi būti labai geras, nes, susilaikius vandeniui, pradeda pūti šaknys ir net gumbeliai. Sodinama 2-3 cm gyliu. Vasarą kaladžiai gausiai tręšiami, laistomi, purškiami. Po mėnesio nuo augimo pradžios tręšiami kas dvi savaites mineralinėmis ir organinėmis trąšomis. Ne visos veislės vienodai reaguoja į NPK trąšų santykį, tačiau beveik visoms azoto reikėtų mažiausiai. Mineralinių trąšų koncentracija neturėtų viršyti 0,15 proc. Praėjus 2 mėn. po pasodinimo, kaladžius jau galima realizuoti.

Apibūdinimas

Augalų aprašai

Apibūdinimo aprašai (*Characterization descriptors*) padeda lengvai ir greitai atskirti skirtingus fenotipus. Juose nurodomi požymiai, kurie lengvai matomi plika akimi ir vienodai pasireiškia įvairiomis aplinkos sąlygomis. Kaladžių vertinimas atliekamas lapų išsiskleidimo pradžioje ir jiems pilnai išsiskleidus. Vertinama ne mažiau 20 augalų ar jų dalių. Leidinyje pristatomas „Dvispalvių kaladžių (*Caladium bicolor* (Aiton) Vent.) veislių morfologinių ir dekoratyviųjų savybių aprašas“ paruoštas pagal tarptautinės Biologinės įvairovės (Bioversity International, BI) ir Tarptautinės naujų veislių apsaugos sąjungos (*Union pour la Protection des Obtentions Végétales*, UPOV) ir tikimės, kad jis padės kolekcijos kuratoriui aprašyti lietuviškas kaladžių veisles.

1. Vegetatyvinė augalo dalis

1.1. Stiebagumbio viršaus spalva

1. Pilka;
2. Rusva;
3. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1.2. Stiebagumbio apačios spalva (8 pav.)

1. Pilka;
2. Ruda;
3. Pilkai ruda;
4. Violetinė;
5. Gelsvai žalia;
6. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1

2

8 pav. Stiebagumbio apačios spalva: 1-pilka; 2-violetinė

1.3. Stiebagumbio forma (9 pav.)

1. Rutuliška;
2. Kvadratinė;
3. Cilindriška;
4. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1

2

3

9 pav. Stiebagumbio forma: 1 – rutuliška; 2 – kvadratinė; 3 – cilindriška

1.4. Aktyviai augančių pumpurų skaičius gumble [vnt.]

1. 1;
2. 2-3;
3. 4-5;
4. 6-7;
5. 8 ir daugiau.

1.5. Miegančių pumpurų skaičius [vnt.]

1. Iki 5;
2. 6-10;
3. 11-15;
4. 16 ir daugiau.

1.6. Stiebagumbio aukštis [cm]

1. Iki 2,0;
2. 2,1-4,0;
3. 4,1-6,0;
4. Daugiau nei 6.

1.7. Stiebagumbio dydis (skersmuo) [cm]

1. Labai smulkus (2,0-4,0);
2. Smulkus (4,1-6,5);
3. Vidutinio dydžio (6,6-9,0);
4. Stambus (9,1-11,5);
5. Labai stambus (daugiau 11,5).

1.8. Šaknų spalva

1. Balta;
2. Blyškiai geltonai žalia;
3. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1.9. Augalo aukštis [cm]

Augalo aukštis matuojamas nuo žemės paviršiaus vazone iki aukščiausio taško.

1. Labai žemas (iki 20,0);
2. Žemas (20,1-30,0);
3. Vidutinio aukščio (30,1-40,0);
4. Aukštas (40,1-50,0);
5. Labai aukštas (daugiau 50,0).

1.10. Augalo plotis [cm]

1. Iki 10,0;
2. 10,1-15,0;
3. 15,1-20,0;
4. 20,1-30,0;
5. 30,1-40,0;
6. Daugiau nei 40,0.

1.11. Katafilo aukštis [cm]

1. Iki 1,0;
2. 1,1-1,5;
3. 1,6-2,0;
4. Daugiau nei 2,0.

1.13. Katafilo forma

1. Linijiškas;
2. Pleištiškas;
3. Kitoks (pažymėti pastabų lauke).

1.14. Katafilo viršūnės forma (10 pav.)

1. Smailėjanti;
2. Buka;
3. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1.15. Katafilo pamato forma (10 pav.)

1. Gaubiantis lapkotį;
2. Prigludęs prie lapkočio;
3. Kitoks (pažymėti pastabų lauke).

1

2

3

10 pav. Katafilų, jų viršūnės ir pamato formos: 1 – linijiškas, smailėjančia viršūne ir gaubiančiu lapkotį pamatu; 2 – pleištiškas, smailėjančia viršūne ir prigludusiu prie lapkočio pamatu; 3 – pleištiškas, buka viršūne ir prigludusiu prie lapkočio pamatu

1.16. Katafilo išorės spalva

1. Rausva;
2. Gelsva;
3. Ruda;
4. Juoda;
5. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1.17. Katafilo vidinės pusės spalva

1. Pilka;
2. Rausva;
3. Rusva;
4. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1.18. Katafilo margumas

1. Vienspalvis;
2. Margas;
3. Dryžuotas;
4. Kitoks (nurodyti pastabų lauke).

1.19. Lapalakščio formos pobūdis (11 pav.)

1. Širdiškas;
2. Lancetiškasis;
3. Inkstiškasis;
4. Ietiškasis;
5. Strėliškas;
6. Rombiškasis;
7. Menteliškasis;
8. Kitoks (nurodyti pastabų lauke).

1.20. Lapalakščio plotis [cm]

1. Iki 5,0;
2. 5,1-7,0;
3. 7,1-9,0;
4. 9,1-11,0;
5. 11,1-13,0;
6. 13,1-15,0;
7. 15,1-17,0;
8. 17,1-19,0;
9. 19,1-21,0;
10. Daugiau nei 21,0.

1

2

3

4

11 pav. Lapalakščio formos pobūdis: 1 – strėliškas; 2 – lancetiškas; 3 – rombiškas; 4 – menteliškas

1.21. Lapalakščio ilgis [cm]

1. Iki 5,0;
2. 5,1-7,0;
3. 7,1-9,0;
4. 9,1-11,0;
5. 11,1-13,0;
6. 13,1-15,0;
7. 15,1-17,0;
8. 17,1-19,0;
9. 19,1-21,0;
10. Daugiau nei 21,0.

1.22. Lapalakšcio viršūnės pobūdis (12 pav.)

1. Buka;
2. Tolygiai nusmailėjanti;
3. Staigiai nusmailėjanti;
4. Nukirsta;
5. Persukta;
6. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1

2

3

4

12 pav. Lapalakšcio viršūnės pobūdis: 1 – buka; 2 – tolygiai nusmailėjanti; 3 – staigiai nusmailėjanti; 4 – persukta

1.23. Lapalakšcio pagrindo pobūdis

1. Apvalus;
2. Širdiškas;
3. Ietiškas;
4. Strėliškas;
5. Nukirstas;
6. Kitoks (pažymėti pastabų lauke).

1.24. Lapalakšcio pakraščio pobūdis (13 pav.)

1. Lygus;
2. Menkai banguotas;
3. Banguotas;
4. Smarkiai banguotas.

1

2

3

13 pav. Lapalakšcio pakraščio pobūdis: 1 – lygus; 2 – banguotas; 3 – smarkiai banguotas

1.25. Lapalakšcio storis (14 pav.)

1. Plonas (persišviečiantis);
2. Odiškas;
3. Kitoks (pažymėti pastabų lauke).

1

2

14 pav. Lapalakšcio storis: 1 – plonas; 2 – odiškas

1.26. Lapalakšcio viršutinės pusės blizgumo pobūdis

1. Blizgus;
2. Neblizgus.

1.27. Lapalakšcio paviršiaus pobūdis

1. Lygus;
2. Menkai raukšlėtas;
3. Raukšlėtas.

1.28. Lapalakšcio gyslotumas

1. Plunksniškasis;
2. Plaštakiškasis;
3. Kitoks (nurodyti pastabų lauke).

1.29. Lapo gyslių spalvos pobūdis (15 pav.)

1. Gyslos šviesesnės už pagrindinę lapalakšcio spalvą;
2. Gyslos tamsesnės už pagrindinę lapalakšcio spalvą;
3. Gyslos tokios pat kaip pagrindinė spalva.

1

2

3

15 pav. Lapo gyslių spalvos pobūdis: 1 – gyslos šviesesnės už pagrindinę lapalakščio spalvą; 2 – gyslos tamsesnės už pagrindinę lapalakščio spalvą; 3 – gyslos tokios pat kaip pagrindinė spalva

1.30. Lapalakščio antrinės spalvos dariniai

1. Nėra;
2. Yra.

1.31. Lapalakščio viršutinės pusės spalvų pobūdis (16 pav.)

1. Vienspalvis;
2. Dvispalvis;
3. Trispalvis;
4. Daugiaspalvis.

1

2

3

4

16 pav. Lapalakščio viršutinės pusės spalvų pobūdis: 1 – dvispalvis; 2 – trispalvis; 3 – vienspalvis; 4 – daugiaspalvis

1.32. Antrinės spalvos pasiskirstymo lapalakštyje pobūdis (17 pav.)

1. Siaura juosta pakraštyje;
2. Apvadas pakraštyje;
3. Siaura juosta ir apvadas pakraštyje;
4. Pavienės dėmės;
5. Dryžiai;
6. Dėmės taisyklingos;
7. Dėmės netaisyklingos;
8. Apvadas palei pagrindines gyslas;
9. Apvadas palei antrines gyslas.

1

2

3

4

17 pav. Antrinės spalvos pasiskirstymo lapalakštyje pobūdis: 1 – siaura juosta pakraštyje; 2 – taisyklingos dėmės; 3 – pavienės dėmės; 4 – siaura juosta ir apvadas pakraštyje

1.33. Lapalakščio viršutinės pusės pagrindinė spalva

1. Šviesiai žalia;
2. Žalia;
3. Tamsiai žalia;
4. Rožinė;
5. Balta;
6. Ruda;
7. Raudona;
8. Tamsiai raudona;
9. Pilka;
10. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1.34. Lapalakščio apatinės pusės pagrindinė spalva

1. Žalsva;
2. Balta;
3. Pilka;
4. Rusva;
5. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1.35. Lapalakščio viršutinės pusės antrinė spalva

1. Raudona;
2. Rožinė;
3. Žalia;
4. Geltona;
5. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1.36. Lapalakščio apatinės pusės išaugos

1. Yra;
2. Nėra.

1.37. Lapalakščio apatinės pusės išaugų spalva

1. Balta;
2. Rausva;
3. Kitokia (pažymėti pastabų lauke).

1.38. Lapalakščio skiaučių pobūdis (18 pav.)

1. Laisvos;
2. Liečiasi;
3. Persidengia.

1

2

3

18 pav. Lapalakščio skiaučių pobūdis: 1 – laisvos; 2 – liečiasi; 3 – persidengia

1.39. Lapkočio tvirtumas

1. Tvirtas;
2. Silpnas.

1.40. Lapkočio spalvos pobūdis (19 pav.)

1. Vienspalvis;
2. Dryžuotas;
3. Margas;
4. Kitoks (pažymėti pastabų lauke).

1

2

3

19 pav. Lapkočio spalvos pobūdis: 1 – margas; 2 – vienspalvis; 3 – dryžuotas

1.41. Vienspalvio lapkočio spalva

1. Šviesiai žalia
2. Žalia;
3. Pilka;
4. Raudona;
5. Ruda;
6. Juoda;
7. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

1.42. Lapkočio spalvos vientisumas

1. Apatinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą);
2. Vidurinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą);
3. Viršutinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą).

1.43. Lapkočio ilgis [cm]

1. Iki 5;
2. 5,1-10,0;
3. 10,1-15,0;
4. 15,1-20,0;
5. 20,1-30,0;
6. Daugiau nei 30,0.

1.44. Lapkočio apatinės dalies storis [mm]

1. Iki 5,0;
2. 5,1-7,5;
3. 7,6-10,0;
4. Daugiau nei 10,0.

1.45. Lapkočio viršutinės dalies storis [mm]

1. Iki 2,0;
2. 2,1-4,0;
3. 4,1-6,0;
4. Daugiau nei 6,0.

2. Generatyvinė augalo dalis (20 pav.)

2.1. Žiedyno aukštis [cm]

Žiedyno aukštis matuojamas nuo žemės paviršiaus iki papėdlapio viršūnės.

1. Iki 20,0;
2. 20,1-25,0;
3. 25,1-40,0;
4. Daugiau nei 40,0.

1

2

3

4

20 pav. Žiedyno dalys: 1 – burbuolė su papėdlapiu; 2 – moteriškieji žiedai (dalis papėdlapio pašalinta); 3 – vyriškieji žiedai; 4 – vyriškieji, sterilūs ir moteriškieji žiedai

2.2. Žiedynkočio aukštis [cm]

1. Iki 10,0;
2. 10,1-15,0;
3. 15,1-30,0;
4. Daugiau nei 30,0.

2.3. Žiedynkočio storis [mm]

1. Iki 6,0;
2. 6,1-8,0;
3. 8,1-10,0;
4. Daugiau nei 10,0.

2.4. Žiedynkočio spalva

1. Žalias;
2. Pilkas;
3. Juodas;
4. Kitoks (nurodyti pastabų lauke).

2.5. Papėdlapio atvirosios dalies ilgis [cm]

1. Iki 6,0;
2. 6,1-8,0;
3. Daugiau nei 8,0.

2.6. Papėdlapio atvirosios dalies plotis [cm]

1. Iki 4,0;
2. 4,1-6,0;
3. Daugiau nei 6,0.

2.7. Papėdlapio uždarosios dalies ilgis [cm]

1. Iki 3,0;
2. 3,1-4,0;
3. Daugiau nei 4,0.

2.8. Papėdlapio uždarosios dalies plotis [cm]

1. Iki 3,0;
2. 3,1-5,0;
3. Daugiau nei 5,0.

2.9. Sąsmaukos skersmuo [cm]

1. Iki 1,0;
2. 1,1-1,5;
3. 1,6-2,0;
4. Daugiau nei 2,0.

2.10. Papėdlapio uždarnosios dalies išorinės pusės spalva]

1. Vienspalvė (nurodyti spalvos kodą);
2. Dryžuota;
3. Marga ar dėmėta.

2.11. Papėdlapio uždarnosios dalies vidinės pusės spalva

1. Balta;
2. Žalsva;
3. Gelsva;
4. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.12. Papėdlapio atvirosios dalies išorinės pusės spalva

1. Vienspalvė (nurodyti spalvos kodą);
2. Dryžuota;
3. Marga ar dėmėta.

2.13. Papėdlapio atvirosios dalies vidinės pusės spalva

1. Balta;
2. Žalsva;
3. Gelsva;
4. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.14. Burbuolės aukštis [cm]

1. Iki 4,0;
2. 4,1-6,0;
3. 6,1-8,0;
4. Daugiau nei 8,0.

2.15. Vyriškųjų žiedų zonos aukštis burbuolėje [cm]

1. Iki 2,0;
2. 2,1-4,0;
3. 4,1 -6,0;
4. Daugiau nei 6,0.

2.16. Steriliųjų žiedų zonos aukštis burbuolėje [cm]

1. Iki 0,5;
2. 0,51-1,0;
3. 1,1-1,5;
4. Daugiau nei 1,5.

2.17. Moteriškųjų žiedų zonos aukštis burbuolėje [cm]

1. Iki 1,0;
2. 1,1-2,0;
3. 2,1-4,0;
4. Daugiau nei 4,0.

2.18. Vyriškųjų žiedų zonos plotis [cm]

1. Iki 1,0;
2. 1,1-1,5;
3. Daugiau nei 1,5.

2.19. Steriliųjų žiedų zonos plotis [cm]

1. Iki 0,6;
2. 0,61-0,8;
3. Daugiau nei 0,8.

2.20. Moteriškųjų žiedų zonos plotis [cm]

1. Iki 1,0;
2. 1,1-1,5;
3. Daugiau nei 1,5.

2.21. Vyriškųjų žiedų spalva

1. Blyškiai geltonai žalia;
2. Gelsva;
3. Žalsva;
4. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.22. Žiedadulkių spalva

1. Blyškiai geltona;
2. Geltona;
3. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.23. Steriliųjų žiedų spalva

1. Gelsva;
2. Rausva;
3. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.24. Moteriškųjų žiedų purkos spalva

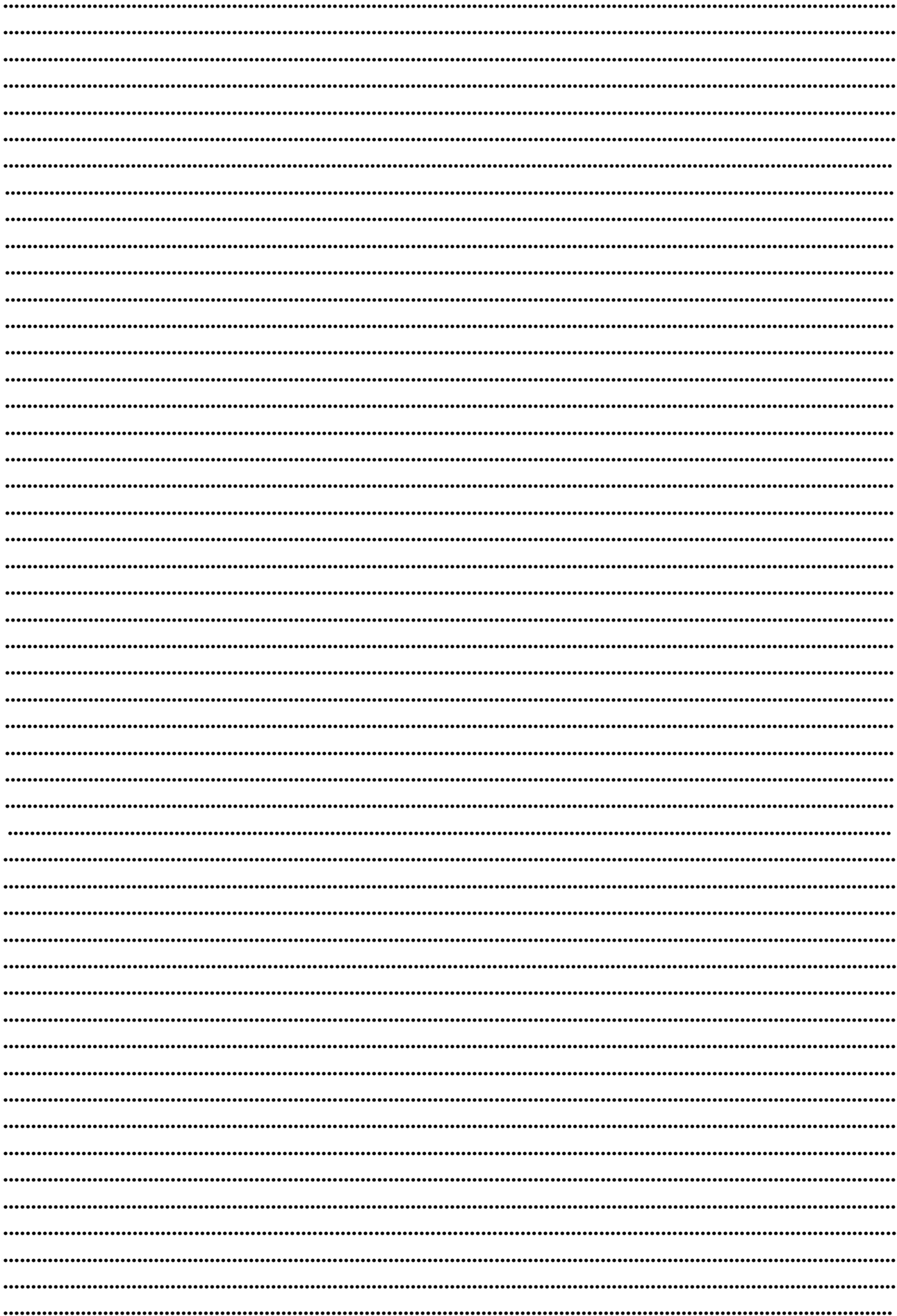
1. Balta;
2. Blyškiai geltonai žalia;
3. Blyškiai geltona;
4. Rožinė;
5. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.25. Moteriškųjų žiedų mezginės spalva

1. Balta;
2. Blyškiai geltonai žalia;
3. Gelsva;
4. Rožinė;
5. Ryškiai rožinė;
6. Kitokia (nurodyti pastabų lauke).

2.26. Žiedų kvapas

1. Žiedai kvepia;
2. Žiedai nekvepia.

Literatūros sąrašas

- APEL J. Buntblattrige Caladium- prachtige Blattpflanzen // Gartenpraxis. 1977. Vol. 7. S. 356-358.
- BAILEY L.H. Cyclopedia of American Horticulture. N.Y.: Gordon Press. 1975. P. 207-210.
- BELL M.L., WILFRET G.J., DEVOLL D. A survey of Caladium tuber producers for acreage of cultivars grown / Proceedings of the Florida State Horticultural Society. 1998. Vol. 111. P. 32-34.
- BOGNER J. A critical list of the aroid genera // Aroideana. 1978. Vol. 33. P. 61-70.
- BOWN D. Aroids. Timber Press: Oregon. 1998. 231 p.
- EVERETT T.H. The New York Botanical Garden Illustrated Encyclopedia of Horticulture. Garland Publishing, Inc. New York. 1981. Vol 2. P. 454
- DAPKŪNIENĖ, S. Barzdotųjų vilkdalgių veislių (Iris 'XXX' morfologinių ir dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]). Kėdainiai: Spaudvita, 2013. 24 p.
- DAPKŪNIENĖ, S. Raganių (Clematis L.) morfologinių ir dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]. Kėdainiai: Spaudvita, 2014. 28 p.
- DAPKŪNIENĖ, S. Žolinių bijūnų (Paeonia L.) morfologinių ir dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]. Kėdainiai: Spaudvita, 2013. 20 p.
- DAPKŪNIENĖ, S.; VARKULEVIČIENĖ, J. Raktažolių (Primula L.) morfologinių dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]. Kėdainiai: Spaudvita, 2012. 24 p.
- DAPKŪNIENĖ, S.; GLIOŽERIS, S. Skiauteručių (Lophospermum D. Don) morfologinių dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]. Kėdainiai: Spaudvita, 2015. 24 p.
- DAPKŪNIENĖ, S. Jurginų (Dahlia Cav.) veislių morfologinių dekoratyvių savybių apibūdinimo aprašas [metodinė priemonė]. Kėdainiai: Spaudvita, 2015. 44 p.
- DAPKŪNIENĖ, S., GLIOŽERIS S. Gumbinių begonijų (Begonia tuberhybrida Voss) veislių morfologinių ir dekoratyviųjų savybių apibūdinimo aprašas. Kėdainiai: Spaudvita, 2016. 24 p.
- GLIOŽERIS S. Vienaskilčiai augalai. Akademija. 2001. P. 16-19.
- GLIOŽERIS, S. Kaladžiai // Žemės ūkis. LŽŪA mokslo darbai. 1990, 35, p. 18-25
- GLIOŽERIS, S. Kaladžiai šiltnamiuose // Mūsų sodai. 1991, Nr. 10, p. 20-21.
- GLIOŽERIS, S. Каладиум: [Перспектив] / ЛитСХА. Каунас-Норейкишкес, 1987. [4] с.
- GLIOŽERIS, S.; ŠTUOPYTĖ, L.; TAMOŠIŪNAS, A. In vitro cultivation of Caladium x hortulanum Birdsey from leaf petiole explants // From gametes to embryos: Xth international conference on plant embryology, september 5-8, 2001, Nitra, Slovak Republic: book of abstracts. Nitra, 2001. p. 134
- GLIOŽERIS, S.; TAMOŠIŪNAS, A. Micropropagation of Caladium x hortulanum 'Pink Marble' via direct organogenesis from leaf petiole explants // Регуляция роста, развития и продуктивности растений: Материалы III международной научной конференции, г. Минск, 8-10 октября 2003 г. Минск, 2003. с. 147
- GLIOŽERIS, S.; TAMOŠIŪNAS, A.; ŠTUOPYTĖ, L. In vitro cultivation of Caladium x hortulanum Birdsey from leaf petiole explants // Sodininkystė ir daržininkystė : mokslo darbai. Baltai.. 2001, T. 20 (4)-2, p. 55-62.
- GLIOŽERIS, S.; VENSKUTONIENĖ, E.; TAMOŠIŪNAS, A.; ŠTUOPYTĖ, L. Kaladžių (Caladium Vent.) dauginimas in vitro // Vagos. Nr. 69 (22), 1 (2006), p. 23-27.
- LECOUFLE M. Caladium 'Marcel' // The Garden. 1982. Vol. 107. N. 10. P. 406-407.
- NICOLSON D.H. Translation of Engler's classification of Araceae with updating // Aroideana. 1982. Vol. 5. N. 3. P. 67-88.
- PAREYS BLUMENGARTNEREI. Berlin, Hamburg. 1960. S. 191-192.
- TALOUMIS G. Grow Caladiums outdoors and in // Flower and Garden. 1972. N. 5. P. 10-13.
- TAMOŠIŪNAS, A.; GLIOŽERIS, S. In vitro propagation of Caladium x hortulanum Birdsey // Propagation of Ornamental Plants: 5th International Conference: Book of Abstracts, 5-8 September 2007, Sofia, Bulgaria. Sofia, 2006. с. 114

TAMOŠIŪNAS, A.; GLIOŽERIS, S. In vitro propagation of *Caladium x hortulanum* Birdsey // Propagation of Ornamental Plants. Sofia. 2008, Vol. 8, Nr. 3, p. 161-163

TAMOŠIŪNAS, A.; GLIOŽERIS, S. Pikloramo naudojimas hibridinių kaladžių organogenezei in vitro skatinti // Sodininkystė ir daržininkystė: mokslo darbai. Baltai. 2001, T. 20 (4)-2, p. 115-123

TAMOŠIŪNAS, A.; GLIOŽERIS, S.; ŠTUOPYTĖ, L. Prospects for micropropagation of *Caladium* as pot plants production // Plant tissue culture: from theory to practice, May 27-28, 2004, Salaspils, Latvia: programme & abstracts. Salaspils, 2004. p. 61.

WILKINS H.F. *Caladium x hortulanum* Birdsey. In.: Handbook of flowering. CRC Press, Boca Raton, Florida. 1985. Vol. 2. P. 101-104.

ГРУДЗИНСКАЯ И.Ф. Семейство аронниковые (Araceae). Жизнь растений, т. 6. Цветковые растения. Москва: Просвещение. 1982. С.366-492.

Kaladžio pavadinimas

Vertinamo parametro numeris	Vertinamo parametro turinys	Vertinamo parametro numeris	Vertinamo parametro turinys
Vegetatyvinė augalo dalis			
1.1.	Stiebagumbio viršaus spalva	1.2.	Stiebagumbio apačios spalva
1.	Pilka;	1.	Pilka;
2.	Rusva;	2.	Ruda;
3.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).	3.	Pilkai ruda;
		4.	Violetinė;
		5.	Gelsvai žalia;
		6.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
1.3.	Stiebagumbio forma	1.4.	Aktyviai augančių pumpurų skaičius gumbe [vnt.]
1.	Rutuliška;	1.	1;
2.	Kvadratinė;	2.	2-3;
3.	Cilindriška;	3.	4-5;
4.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).	4.	6-7;
		5.	8 ir daugiau.
1.5.	Miegančių pumpurų skaičius [vnt.]	1.6.	Stiebagumbio aukštis [cm]
1.	Iki 5;	1.	Iki 2,0;
2.	6-10;	2.	2,1-4,0;
3.	11-15;	3.	4,1-6,0;
4.	16 ir daugiau.	4.	Daugiau nei 6,0.
1.7.	Stiebagumbio dydis (skersmuo) [cm]	1.8.	Šaknų spalvos pobūdis
1.	Labai smulkus - 2,0-4,0;	1.	Balta;
2.	Smulkus 4,1-6,5;	2.	Blyškiai geltonai žalia;
3.	Vidutinio dydžio 6,6-9,0;	3.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
4.	Stambus - 9,1-11,5;		
5.	Labai stambus, daugiau 11,6.		
1.9.	Augalo aukštis [cm]	1.10.	Augalo plotis [cm]
1.	Labai žemas (iki 20,0);	1.	Iki 10,0;
2.	Žemas (20,1-30,0);	2.	10,0-15,0;
3.	Vidutinio aukščio (30,1-40,0);	3.	15,0-20,0;
4.	Aukštas (40,1-50,0);	4.	20,1-30,0;
5.	Labai aukštas (daugiau 50,0).	5.	30,1-40,0;
		6.	Daugiau nei 40,0.

1.11.	Katafilo aukštis [cm]	1.12.	Katafilo plotis [cm]
1.	Iki 2,0;	1.	Iki 1,0;
2.	2,1-4,0;	2.	1,1-1,5;
3.	4,1-6,0;	3.	1,6-2,0;
4.	6,1-8,0;	4.	Daugiau nei 2,0.
5.	8,1-10,0;		
6.	Daugiau nei 10,0.		
1.13.	Katafilo forma	1.14.	Katafilo viršūnės forma
1.	Linijiškas;	1.	Smailėjanti;
2.	Pleištiškas;	2.	Buka;
3.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).	3.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
1.15.	Katafilo pamato forma	1.16.	Katafilo išorės spalva
1.	Gaubiantis lapkotį;	1.	Rausva;
2.	Priglundęs prie lapkočio;	2.	Gelsva;
3.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).	3.	Ruda;
		4.	Juoda;
		5.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
1.17.	Katafilo vidinės pusės spalva	1.18.	Katafilo margumas
1.	Pilka;	1.	Vienspalvis;
2.	Rausva;	2.	Margas;
3.	Rusva;	3.	Dryžuotas;
4.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).	4.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).
1.19.	Lapalakščio formos pobūdis	1.20.	Lapalakščio plotis [cm]
1.	Širdiškas;	1.	Iki 5,0;
2.	Lancetiškas;	2.	5,1-7,0;
3.	Inkstiškas;	3.	7,1-9,0;
4.	Ietiškas;	4.	9,1-11,0;
5.	Strėliškas;	5.	11,1-13,0;
6.	Rombiškas;	6.	13,1-15,0;
7.	Menteliškas;	7.	15,1-17,0;
8.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).	8.	17,1-19,0;
		9.	19,1-21,0;
		10.	Daugiau 21,0.
1.21.	Lapalakščio ilgis [cm]	1.22.	Lapalakščio viršūnės pobūdis
1.	5,0;	1.	Buka;
2.	5,1-7,0;	2.	Tolygiai nusmailėjanti;
3.	7,1-9,0;	3.	Staigiai nusmailėjanti;
4.	9,1-11,0;	4.	Nukirsta;
5.	11,1-13,0;	5.	Persukta;
6.	13,1-15,0;	6.	Kitokia (pažymėti pastabų lauke).
7.	15,1-17,0;		
8.	17,1-19,0;		
9.	19,1-21,0;		
10.	Daugiau 21,0.		

1.23.	Lapalakščio pagrindo pobūdis	1.24.	Lapalakščio pakraščio pobūdis
1.	Apvalus;	1.	Lygus;
2.	Širdiškas;	2.	Menkai banguotas;
3.	Ietiškias;	3.	Banguotas;
4.	Strėliškas;	4.	Smarkiai banguotas.
5.	Nukirstas;		
6.	Kitoks (pažymėti pastabų lauke).		
1.25.	Lapalakščio storis	1.26.	Lapalakščio viršutinės pusės blizgumo pobūdis
1.	Plonas (persišviečiantis);	1.	Blizgus;
2.	Odiškias;	2.	Neblizgus.
3.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).		
1.27.	Lapalakščio paviršiaus pobūdis	1.28.	Lapalakščio gyslotumas
1.	Lygus;	1.	Plunksniškias;
2.	Menkai raukšlėtas;	2.	Plaštakiškias;
3.	Raukšlėtas.	3.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).
1.29.	Lapgyglių spalvos pobūdis	1.30.	Lapalakščio antrinės spalvos dariniai
1.	Gyslos šviesesnės už pagrindinę lapalakščio spalvą;	1.	Nėra;
2.	Gyslos tamsesnės už pagrindinę lapalakščio spalvą;	2.	Yra.
3.	Gyslos tokios pat kaip pagrindinė spalva.		
1.31.	Lapalakščio viršutinės pusės spalvų pobūdis	1.32.	Lapalakščio antrinės spalvos pasiskirstymo lapalakštyje pobūdis
1.	Vienspalvis;	1.	Siaura juosta pakraštyje;
2.	Dvispalvis;	2.	Apvadas pakraštyje;
3.	Trispalvis;	3.	Pavienės dėmės;
4.	Daugiaspalvis.	4.	Dryžiai;
		5.	Dėmės taisyklingos;
		6.	Dėmės netaisyklingos;
		7.	Apvadas palei pagrindines gyslas;
		8.	Apvadas palei antrines gyslas.
1.33.	Lapalakščio viršutinės pusės pagrindinė spalva	1.34.	Lapalakščio apatinės pusės pagrindinė spalva
1.	Šviesiai žalia;	1.	Žalsva;
2.	Žalia;	2.	Balta;
3.	Tamsiai žalia;	3.	Pilka;
4.	Rožinė;	4.	Rusva;
5.	Balta;	5.	Kitokia (pažymėti pastabų lauke).
6.	Ruda;		
7.	Raudona;		
8.	Tamsiai raudona;		
9.	Pilka;		
10.	Kitokia (pažymėti pastabų lauke).		

1.35.	Lapalakščio viršutinės pusės antrinė spalva	1.36.	Lapalakščio apatinės pusės išaugos
1.	Raudona;	1.	Yra;
2.	Rožinė;	2.	Nėra.
3.	Žalia;		
4.	Geltona.		
1.37.	Lapalakščio apatinės pusės išaugų spalva	1.38.	Lapalakščio skiaučių pobūdis
1.	Balta;	1.	Laisvos;
2.	Rausva;	2.	Liečiasi;
3.	Kitokia (pažymėti pastabų lauke).	3.	Persidengia.
1.39.	Lapkočio tvirtumas	1.40.	Lapkočio spalvos pobūdis
1.	Tvirtas;	1.	Vienspalvis;
2.	Silpnas.	2.	Dryžuotas;
		3.	Margas;
		4.	Kitoks (pažymėti pastabų lauke).
1.41.	Vienspalvio lapkočio spalva	1.42.	Lapkočio spalvos vientisumas
1.	Šviesiai žalia;	1.	Apatinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą);
2.	Žalia;	2.	Vidurinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą);
3.	Pilka;	3.	Viršutinė dalis (nurodyti RHSCC spalvos kodą).
4.	Raudona;		
5.	Ruda;		
6.	Juoda;		
7.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).		
1.43.	Lapkočio ilgis [cm]	1.44.	Lapkočio apatinės dalies storis [mm]
1.	Iki 5;	1.	Iki 5,0;
2.	5,1-10,0;	2.	5,1-7,5;
3.	10,1-15,0;	3.	7,6-10,0;
4.	15,1-20,0;	4.	Daugiau nei 10,0.
5.	20,1-30,0;		
6.	Daugiau 30,0.		
1.45.	Lapkočio viršutinės dalies storis [mm]		
1.	Iki 2,0;		
2.	2,1-4,0;		
3.	4,1-6,0;		
4.	Daugiau nei 6,0.		

Generatyvinė augalo dalis

2.1.	Žiedyno aukštis [cm]	2.2.	Žiedynkočio aukštis [cm]
1.	Iki 20;	1.	Iki 10,0;
2.	20,1-25,0;	2.	10,0-15,0;
3.	25,1-40,0;	3.	15,1-30,0;
4.	Daugiau nei 40,0.	4.	Daugiau nei 30,0.
2.3.	Žiedynkočio storis [mm]	2.4.	Žiedynkočio spalva
1.	Iki 6,0;	1.	Žalias;
2.	6,1-8,0;	2.	Pilkas;
3.	8,1-10,0;	3.	Juodas;
4.	Daugiau nei 10,0.	4.	Kitoks (nurodyti pastabų lauke).
2.5.	Papėdlapio atvirosios dalies ilgis aukštis [cm]	2.6.	Papėdlapio atvirosios dalies plotis [cm]
1.	Iki 6,0;	1.	Iki 4,0;
2.	6,1-8,0;	2.	4,1-6,0;
3.	Daugiau nei 8,0.	3.	Daugiau nei 6,0.
2.7.	Papėdlapio uždarnosios dalies aukštis [cm]	2.8.	Papėdlapio uždarnosios dalies plotis [cm]
1.	Iki 3,0;	1.	Iki 3,0;
2.	3,0-4,0;	2.	3,1-5,0;
3.	Daugiau nei 4,0.	3.	Daugiau nei 5,0.
2.9.	Sąsmaukos skersmuo [cm]	2.10.	Papėdlapio uždarnosios dalies išorinės pusės spalva
1.	1,0-1,5;	1.	Vienspalvė (nurodyti spalvos kodą);
2.	1,51-2,0;	2.	Dryžuota;
3.	Daugiau nei 2,0.	3.	Marga ar dėmėta.
2.11.	Papėdlapio uždarnosios dalies vidinės pusės spalva	2.12.	Papėdlapio atvirosios dalies išorinės pusės spalva
1.	Balta;	1.	Vienspalvė (nurodyti spalvos kodą);
2.	Žalsva;	2.	Dryžuota;
3.	Gelsva;	3.	Marga ar dėmėta.
4.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).		
2.13.	Papėdlapio atvirosios dalies vidinės pusės spalva	2.14.	Burbuolės aukštis [cm]
1.	Balta;	1.	Iki 4,0;
2.	Žalsva;	2.	4,1-6,0;
3.	Gelsva;	3.	6,1-8,0;
4.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).	4.	Daugiau nei 8,0.
2.15.	Vyriškųjų žiedų zonos aukštis žiedyne [cm]	2.16.	Steriliųjų žiedų zonos aukštis žiedyne [cm]
1.	Iki 2,0;	1.	Iki 0,5;
2.	2,1-4,0;	2.	0,51-1,0;
3.	4,1 -6,0;	3.	1,1-1,5;
4.	Daugiau nei 6,0.	4.	Daugiau nei 1,5.

2.17.	Moteriškųjų žiedų zonos aukštis žiedyne [cm]	2.18.	Vyriškųjų žiedų zonos plotis [cm]
1.	Iki 1,0;	1.	Iki 1,0;
2.	1,1-2,0;	2.	1,1-1,5;
3.	2,1-4,0;	3.	Daugiau nei 1,5.
4.	Daugiau nei 4,1.		
2.19.	Steriliųjų žiedų zonos plotis [cm]	2.20.	Moteriškųjų žiedų zonos plotis [cm]
1.	Iki 0,6;	1.	Iki 1,0;
2.	0,61-0,8;	2.	1,1-1,5;
3.	Daugiau nei 0,8.	3.	Daugiau nei 1,5.
2.21.	Vyriškųjų žiedų spalva	2.22.	Žiedadulkių spalva
1.	Blyškiai geltonai žalia;	1.	Blyškiai geltona;
2.	Gelsva;	2.	Geltona;
3.	Žalsva;	3.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
4.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).		
2.23.	Steriliųjų žiedų spalva	2.24.	Moteriškųjų žiedų purkos spalva
1.	Gelsva;	1.	Balta;
2.	Rausva;	2.	Blyškiai geltonai žalia;
3.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).	3.	Blyškiai geltona;
		4.	Rožinė;
		5.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).
2.25.	Moteriškųjų žiedų mezginės spalva	2.26.	Žiedų kvapas
1.	Balta;	1.	Žiedai kvepia;
2.	Blyškiai geltonai žalia;	2.	Žiedai nekvepia.
3.	Gelsva;		
4.	Rožinė;		
5.	Ryškiai rožinė;		
6.	Kitokia (nurodyti pastabų lauke).		

Simas Gliožeris, Dapkūnienė Stasė

GI-106 Dvispalvių kaladžių (*Caladium bicolor* (Aiton) Vent.) veislių morfologinių ir dekoratyviųjų savybių aprašas [metodinė priemonė] Kėdainiai: leidykla Spaudvita, 2016 - 36 p.: iliustr.

ISBN 978-609-8126-43-3

Leidiny s skiriamas želdynų specialistams, dekoratyvių augalų selekcininkams ir kitiems, kaip metodinė priemonė dvispalvių kaladžių morfologinių ir dekoratyvių savybių apibūdinimui.

Viršelyje ASU sukurta kaladžių veislė 'Elizabeth Gliozeris'

UDK 582

Dvispalvių kaladžių (*Caladium bicolor* (Aiton) Vent.) veislių morfologinių ir dekoratyviųjų savybių aprašas

Leidinį spausdino:
UAB "Spaudvita", tel. (8 347) 60 711
Užs. Nr. 633. Tiražas 60 egz.